

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8110202900
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8110202900.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča v právnej veci žalobcu: Z. S., bytom D., W. X/X, zastúpeného A. Z., bytom D., W. X/X, proti žalovanému: L. D., bytom Z., F. X, zastúpenému: Advokátska kancelária - JUDr. Marek Gula, s.r.o., Hlavná 29, Prešov, o zaplatenie 3.300,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného sudu Prešov zo dňa 19.3.2014 č. k. 10C/26/2010-238 v znení opravného uznesenia z 5.12.2014 č.k. 10C/26/2010-257, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania.

N e p r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 10C/26/2010-238 v znení opravného uznesenia č. k. 10C/26/2010-257 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 431,76 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietla. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému 74 % účelne vynaložených trov konania. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa podaním zo 4.2.2010 v znení jeho doplnenia návrhu z 8.3.2010 domáhal zaplatenia sumy 3.300,- eur titulom náhrady škody spôsobenej žalovaným žalobcovi pri dopravnej nehode dňa 4.5.2007, kedy narazil svojím motorovým vozidlom do jeho motorového vozidla. Žalovaný s návrhom nesúhlasil s poukazom na to, že škoda mu bola uhradená cestou poisťovacej spoločnosti. Ďalej vzniesol námietku premlčania.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že žalobca bol vlastníkom motorového vozidla značka Citroën Xsara, ktoré kúpil 6.10.2010 za cenu 4.800,- eur. Dňa 4.8.2007 v obci D. narazil prednou časťou do stĺpu verejného osvetlenia a následne bolo vozidlo odrazené späť do vozovky, kde do neho z pravej strany narazil žalovaný s motorovým vozidlom Audi. Zo šetrenia polície vyplýva, že obaja účastníci dopravnej nehody, ako Š. S., tak rovnako L. D. spáchali priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Žalobca sa nedostatočne venoval vedeniu motorového vozidla v dôsledku čoho narazil do stĺpu verejného osvetlenia. Ani žalovaný sa dostatočne nevenoval vedeniu motorového vozidla a po odrazení žalobcu od stĺpu verejného osvetlenia do neho vrazil. Hodnota motorového vozidla žalobcu pred prvou zrážkou bola 3.285,- eur. Pri náraze došlo k poškodeniu vozidla tak, že hodnota predajných zvyškov vozidla činila 796,39 eur. Výška škody spôsobená na vozidle v dôsledku nárazu do stĺpu verejného osvetlenia predstavovala 2.489,- eur. Pri náraze motorového vozidla žalovaného do vozidla žalobcu bola škoda na vozidle Citroën Xsara 1.916,- eur. Už pri prvom náraze Citroën-u došlo k totálnej škode na motorovom vozidle, pretože náklady na opravu motorového vozidla by predstavovali čiastku 8.731,- eur. Náklady boli vyššie ako všeobecná hodnota vozidla a je to totálna škoda. Keď

UNIQA likvidovala poistnú udalosť, plnila žalobcovi sumu 29.388,04 Sk, t.j. 975,50 eur, pričom hodnota predajných zvyškov po oboch nárazoch činila 10.984,96 Sk, t.j. 364,62 eur.

Pri hodnotení nároku súd vychádzal z § 420 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., že každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil. Podľa § 427 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky, pričom rovnako zodpovedá aj iný prevádzkovateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

V konaní žalobca uplatnil právo na náhradu škody spôsobenej žalovaným nárazom do jeho motorového vozidla. Žalovaný bol za toto konanie uznaný vinným vo forme spáchania priestupku. U žalovaného bol preukázaný vznik zodpovednosti za škodu tým, že sa nevenoval dostatočne riadeniu motorového vozidla podľa zákona o prevádzke na pozemných komunikáciách. Keďže sa jedná o osobitne stanovenú zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla, nebolo nutné preukazovať zavinenie žalovaného ako štvrtého predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu. Táto zodpovednosť u prevádzateľa motorového vozidla je založená na princípe objektívnej zodpovednosti bez zreteľa na zavinenie. Škodou sa rozumie majetková ujma v sfére poškodeného, ktorá je vyjadrená peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Súd pri určení výšky škody vychádzal zo znaleckého posudku, že celková hodnota predajných zvyškov motorového vozidla po náraze do stĺpu verejného osvetlenia predstavovala 796,39 eur. Je to 23.992,11 Sk. Po náraze žalovaného do zvyšku motorového vozidla žalobcu sa znížila na hodnotu predajných zvyškov vozidla na sumu 10.985,- Sk. Rozdiel 13.007,15 Sk je práve škoda, ktorá predstavuje ujmu v majetkovej sfére žalobcu znížením aktív o uvedenú sumu v dôsledku konania žalovaného. Preto súd vyhovel návrhu žalobcu na zaplatenie 431,76 eur (13.007,15 Sk) a v prevyšujúcej časti návrh ako nedôvodný zamietol.

Čo sa týka namietaného premlčania, tak to je upravené v § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že právo sa premlčí, ak sa nevykoná v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a kto za ňu zodpovedá.

Súd mal preukázané, že došlo k dopravnej nehode 4.5.2007, pričom žaloba bola podaná 4.2.2010. Subjektívna premlčacia doba je 2-ročná a závisí od toho, kedy sa poškodený dozvie o škode, jej druhu a rozsahu, aby mohol svoj nárok uplatniť, a tiež okamihom, kedy sa poškodený dozvie o tom, kto za túto škodu zodpovedá. Podľa názoru súdu prvého stupňa ale začne plynúť premlčacia doba až od momentu, keď sa žalobca dozvie o škode a jej rozsahu, aby ju mohol uplatniť na súde, čo sa stalo až momentom ukončenia policajného šetrenia, ako aj vyšetrenia poisťovňou, ktorá ukončila šetrenie a likvidáciu poistnej udalosti až 4.8.2008. Z priestupkového spisu Okresného riaditeľstva PZ Z. vyplýva, že až 18.7.2008 oznámilo riaditeľstvo, že pri tejto nehode žalovaný porušil povinnosť ustanovenú mu zákonom o premávke na pozemných komunikáciách. Až od tohto dátumu 4.8.2008 začína plynúť 2-ročná subjektívna premlčacia doba, počas ktorej si mohol žalobca uplatniť nárok na náhradu škody. Preto námietka premlčania nie je dôvodná.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 151 ods. 7 O.s.p. a menej úspešný žalobca zaviazaný k náhrade trov konania žalovanému v rozsahu 74 %. Z pôvodne uplatnenej čiastky 3.300,- eur bolo priznaných 431,76 eur, čo je 13 % a neúspech žalobcu predstavoval 87 %. Rozdiel 74 % je pomer, ktorým sa bude násobiť priznaná náhrada trov konania u viac úspešného žalovaného podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalobca. Sudca Okresného súdu JUDr. Martin Baran nevedol pojednávanie na súde tak, aby mu bolo priznané odškodnenie 3.285,- eur. V žiadnom prípade nesúhlasí so škodou na motorovom vozidle 2.489,- eur, kde po prvej zrážke vidno, že bol rozbitý len predný nárazník a kapota, keď ho odhodilo na cestu od stĺpa. Vtedy do neho narazilo vozidlo žalovaného.

Až vtedy došlo k totálke a na vozidle žalobcu nie je nič celé. Žiada žalovaného o vyplatenie 2.489,- eur, pretože takúto hodnotu malo vozidlo, kým do neho žalovaný nenarazil. Zvyšok škody spôsobil p. D..

Po vynesení rozsudku sa ho JUDr. Baran spýtal, či bol spokojný. On povedal, že to urobil nedobre, že on súd vyhral a 74 % nemá dostať žalovaný, ale on, aby sa odvolal na krajský súd. Žiada potom vyniesť rozsudok v prospech žalobcu. Sudca JUDr. Baran nebol schopný za 5 rokov vyhlásiť rozsudok. Žiada Krajský súd v Prešove, aby bol rozsudok po vyhlásení hneď právoplatný. Rozsudok okresného súdu sa nezakladá na pravde.

Okresný súd uznesením z 5.12.2014 č. k. 10C/26/2010-257 rozhodol o povinnosti žalobcu nahradiť štátu trovy konania 201,71 eur. Žalovaný je povinný nahradiť trovy štátu 30,14 eur, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet Okresného súdu Prešov. Podľa § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Znalcovi U.. A. K. bola vyplatená odmena znalca zo štátnych prostriedkov v rozsahu 231,86 eur uznesením zo 14.11.2013. Keďže úspech žalobcu v konaní bol len 13 % a neúspech 87 %, potom menej úspešný žalobca musí uhradiť trovy štátu v rozsahu 87 % a žalovanému v rozsahu 13 %, pretože štát preplácal odmenu znalca.

Proti rozsudku a uzneseniu dal opätovne odvolanie žalobca. Sudca nepustil žalobcu na pojednávaní k slovu. Nedostal sa k tomu ani po vynesení rozsudku. Podľa rozsudku mal zaplatiť trovy konania obhajcovi 400,- eur. Keď sa odvolal, Krajský súd v Prešove vrátil vec okresnému súdu s tým, že mu dal pokyny, ako sa má sudca JUDr. Baran riadiť. Sudca sa týmito pokynmi neriadil a naďalej nadržoval žalovanému. Keď podal žalobu, žiadal o zaplatenie 3.300,- eur, pričom vtedy ešte nebola určená škoda likvidátorom z poisťovne. Sudca požiadal súdneho znalca p. K.W., aby určil škodu na vozidle Citroën Xsara. Ten to určil na 1.916,- eur pred nárazom do stĺpu verejného osvetlenia a na 2.489,- eur po náraze dňa 4.5.2007. Nevie, ako sudca dospel k čiastke 431,76 eur. Keď sudca rozhodol, že má zaplatiť žalovanému 74 % vynaložených trov, pričom je toho názoru, že súd vyhral, pričom o zaplatených úrokoch vo výške 9,5 % za každý mesiac penále sa na súde ani nez zmienil. Žiada zrušiť rozsudok okresného súdu, keďže sudca JUDr. Baran nebol 7 rokov schopný vyniesť rozsudok.

Zástupca žalovaného navrhol potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa. Výpočet náhrady škody pri likvidácii škodovej udalosti je len čiastočne správny. Je možné bez akýchkoľvek pochybností akceptovať, že hodnota zvyšku motorového vozidla po prvej nehode, na ktorej sa nepodieľal žalovaný, bola 796,39 eur. Znalec neustálil, aká bola hodnota vozidla žalobcu po zrážke so žalovaným, kde malo byť nariadené dokazovanie znalcom na posúdenie tejto otázky. Táto skutočnosť je však v súčasnosti procesnej situácie irelevantná, nakoľko súd rozhodol v merite veci a žalovaný bol s rozhodnutím spokojný. Ďalšie tvrdenia žalobcu nemajú žiadnu skutkovú, ani právnu výpovednú lehotu. Žalobca len konštatuje svoju nespokojnosť s výsledkom súdneho sporu. Neuviedol žiaden dôvod, ktorý by zodpovedali § 205 ods. 2 O.s.p.. V ostatnom sú námietky žalobcu neprípustné.

Konajúci sudca JUDr. Martin Baran k námietkam žalobcu uviedol, že nepozná účastníkov konania, nie je v žiadnom pomere k účastníkom ani k veci alebo k zástupcom. Necíti sa byť vo veci zaujatý. Navyiac, tieto námietky zaujatosti vo vzťahu k sudcovi sa týkajú jeho procesných postupov a podľa § 15a ods. 5 O.s.p. by na takéto námietky nemal súd prihliadať.

Podľa § 14 ods. 1, 3 O.s.p., sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe súdu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Keď žalobca napadol rozsudok, dotkol sa aj priebehu súdneho konania. Treba prisvedčiť stanovisku sudcu, že tieto výtky sa týkajú vedenia konania, resp. nespokojnosti žalobcu s priebehom súdneho konania a s výsledkom súdneho sporu. Preto z hľadiska ust. § 14 ods. 3 O.s.p. na tieto námietky žalobcu nie je potrebné prihliadať. Podľa § 15a ods. 5 O.s.p., ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ak by nebola vec predložená na odvolacie konanie, potom s poukazom na § 15 ods. 5 O.s.p. nebol dôvod riešiť vznesenú námietku zaujatosti zo strany žalobcu vo vzťahu ku konajúcemu sudcovi.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Žalobca v konaní uplatnil právo na náhradu škody z poisťnej udalosti, keď dňa 4.5.2007 v obci D. žalobca nedostatočne venoval pozornosť riadeniu motorového vozidla a narazil do verejného osvetlenia. Za ním idúci žalovaný na motorovom vozidle Audi takisto nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu motorového vozidla a následne narazil do vozidla žalobcu, ktoré sa po predchádzajúcom náraze do stĺpu verejného osvetlenia spätne odrazilo do cesty. Dopravná nehoda bola riešená v priestupkovom konaní, kde polícia konštatovala obojstranné porušenie povinnosti pri riadení motorového vozidla. Súd v konaní mal preukázané, že žalobca zakúpil motorové vozidlo Citroën Xsara v cene 4.800,- eur dňa 6.10.2006, takže v čase dopravnej nehody, po amortizácii, bola hodnota motorového vozidla už len 3.285,- eur. Vyplýva to zo Znaleckého posudku znalca U.. A. K. č. 41/2013 (č.l. 218 spisu). V dôsledku prvej dopravnej nehody v poradi, a to náraze vozidla žalobcu do stĺpu verejného osvetlenia, súd konštatoval, že celkové náklady na opravu s DPH motorového vozidla by boli 6.222,- eur, takže sa jedná o totálnu škodu. Znalec konštatoval v závere znaleckého posudku, že išlo o škody na vozidle Citroën Xsara, ev. č. Z.-XXXCL, pri poškodení nárazom prednej časti vozidla do stĺpu verejného osvetlenia predstavuje ku dňu 4.5.2007 vrátane 19 % DPH sumu 2.489,- eur. Výška škody na vozidle Citroën ale po náraze vozidla Audi 80 do pravého boku vozidla Citroën predstavuje čiastku 1.916,- eur.

Pri riešení otázky zodpovednosti za škodu z hľadiska osobitnej povahy dopravnej prevádzky, potom podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzkovateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. V danom prípade to rieši otázku objektívnej zodpovednosti prevádzkovateľa motorového vozidla, a teda aj zodpovednosti z prípadnej škody pri dopravnej nehode. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti, pričom podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Šetrením polície je preukázané porušenie povinnosti žalovaným, ktorý narazil do motorového vozidla žalobcu a je povinný nahradiť škodu. V danom prípade okresný súd správne usudzoval, že pri prvej dopravnej nehode, keď žalobca narazil do stĺpu verejného osvetlenia, vozidlo v čase nehody malo hodnotu 3.285,- eur, ale výška škody na motorovom vozidle spôsobená nárazom do stĺpu verejného osvetlenia predstavovala 2.489,- eur. Keď náklady na opravu motorového vozidla by predstavovali 8.731,- eur, jednalo sa o totálnu škodu na motorovom vozidle. Až následne, keď žalovaný narazil z boku do motorového vozidla žalobcu, možno riešiť náhradu škody, ale už len na „vraku“ motorového vozidla žalobcu po prvej dopravnej nehode. Po prvej dopravnej nehode hodnota predajných zvyškov motorového vozidla bola 796,39 eur. Je to 23.992,11 Sk. Po druhej dopravnej nehode už hodnota predajných zvyškov vozidla činila 10.985,- Sk, takže rozdiel 13.007,15 Sk (431,76 eur), je priamou škodou, ktorú spôsobil žalovaný na hodnote predajných zvyškov motorového vozidla po prvej dopravnej nehode. Preto okresný súd správne ustálil, že táto suma 431,76 eur je škoda, ktorú spôsobil žalovaný svojím zavineným konaním, keď vrazil do motorového vozidla žalobcu.

Súd nemôže vychádzať z hodnoty motorového vozidla pred dopravnou nehodou, a to prvou dopravnou nehodou zapríčinenou žalobcom, pretože po prvej dopravnej nehode už na motorovom vozidle došlo k totálnej škode a prvá dopravná nehoda nebola zavinením žalovaného. Polícia jednostranne konštatovala porušenie povinnosti na strane žalobcu, keď vrazil do stĺpu verejného osvetlenia. Preto je potrebné vychádzať zo znaleckého posudku a stanovenia už len ceny hodnoty predajných zvyškov motorového vozidla po náraze do stĺpu verejného osvetlenia. Majetok žalobcu pri motorovom vozidle predstavuje už len hodnota predajných zvyškov vozidla 796,39 eur. Po dopravnej nehode sa hodnota týchto zvyškov znížila až na 10,985 Sk, t.j. 364,64 eur. Preto rozdiel medzi prvou hodnotou predajných zvyškov a druhou hodnotou predajných zvyškov z druhej dopravnej nehody predstavuje škodu, ktorú zapríčinil žalovaný, keď narazil do už poškodeného motorového vozidla žalobcu. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, pokiaľ je žalovaný zaviazaný len k zaplateniu 431,76 eur.

Keď žalobca v odvolaní namieta, že nebola riešená otázka úrokov z omeškania, tak takýto nárok žalobcom ani z pôvodnej žaloby či zmeny žaloby z 8.3.2010 nevyplýva. Keďže súd je viazaný návrhom, potom mohol riešiť aj otázku istiny uplatnenej škody. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, pokiaľ priznal istinu bez úrokov z omeškania. Príslušenstvo pohľadávky - úroky z omeškania neboli v návrhu žalované.

Krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo výroku o povinnosti žalobcu nahradiť žalovanému 74 % účelne vynaložených trov konania. Súd vychádzal z § 142 ods. 2 O.s.p. podľa pomeru úspechu v súdnom konaní. Žalobca v konaní bol úspešný v rozsahu 431,76 eur, čo je 13 % z pôvodnej žalovanej sumy 3.300,- eur. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 87 % uplatneného nároku, takže z hľadiska pomeru úspechu v súdnom konaní podľa § 142 ods. 2 O.s.p. má viac úspešný žalovaný právo na náhradu 74 % preukázaných trov. Po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej podľa § 151 ods. 7 O.s.p. nanovo súd rozhodne o náhrade trov konania medzi účastníkmi uvedením konkrétneho vyporiadania náhrady trov v eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.